

“No podem renunciar a les competències en immigració perquè són clau”

Quin és el percentatge actual de població immigrant, comptant-hi les persones pendents de regularització, que el Govern calcula que hi ha a Catalunya?

—Segons les dades dels padrons municipals, que són més fiables que el cens, en començar el 2005 la població estrangera a Catalunya representa un 11,5% de la població. Això, evidentment, varia geogràficament.

—Aquest percentatge és més petit que el que es registra en països com França, Alemanya o el Regne Unit. El fenomen s'ha magnificat a Catalunya?

—No. A Catalunya hi ha hagut un creixement important de la població a partir de les persones que han vingut d'altres llocs. Aquest creixement ha estat important en termes absoluts, però a més ha tingut un gran impacte en les comarques menys poblades. El fenomen de la immigració és estructural, ja no és conjuntural. Per tant, ja no és vàlid el discurs que anys enrere deia que aquestes persones vénen a Catalunya perquè en els seus països no tenen oportunitats i hi tornaran un cop superat això. Aquestes persones formen part de la societat catalana i estan aquí per a quedar-s'hi.

—El procés de regularització engegat pel govern socialista ha estat beneficiós per a Catalunya?

—Aquest procés ha fet aflorar una bona quantitat d'economia submergida, la qual cosa era un dels objectius principals del Govern de l'estat i també de la Generalitat. Però és un procés millorable. Un reglament nou d'una llei que no s'ha canviat té limitacions. Per això cal una nova llei.

—Hi ha cap model vàlid d'integració d'immigrants?

—No. Alguns països amb un estat del benestar consolidat, com per exemple Holanda, tampoc no han trobat la fórmula màgica per fer una regulació dels fluxos, una bona acollida

Davant el debat que ha suscitat el suposat fracàs del model d'integració multicultural anglès, la consellera de Benestar i Família, Anna Simó, parla de quina és la millor opció aplicable a Catalunya, dels objectius de la Generalitat en matèria d'immigració, així com dels instruments necessaris per assolir-los.

i una bona integració. De fet, hem estudiat tots els models europeus, però, en especial, la Secretaria d'Immigració fa temps que treballa amb el consolat d'Holanda a Barcelona per veure de prop el model holandès, pel que té de bo i de dolent.

—Quin model és més vàlid per a Catalunya, l'interculturalista de Londres o bé l'assimilacionista de París?

—L'ideal és un model mixt que parteixi de la base que hi ha d'haver una columna vertebral que permeti aferrar-se a un model de convivència. Aquesta columna es vertebrava al voltant d'unes normes de convivència ja establertes a Catalunya, al voltant de la llengua i de la cultura catalanes. Tot i així, cal tenir en compte que una identitat no ha de substituir la que ja tenen. Les identitats se sumen, no s'eliminen mútuament. Per tant, no es tracta ni d'assimilar ni de fer un mosaic on hi hagi compartiments estancs que no es relacionin entre si. Es tracta de barrejar.

—La Generalitat, en aquests moments, té prou instruments per portar a terme els seus objectius en matèria d'immigració?

—No. És per això que en la proposta de nou Estatut s'hi ha afegit com a competències de la Generalitat la gestió dels permisos de treball i de residència, així com la participació del

Govern i del Parlament en els processos de regulació de fluxos i en la contractació de treballadors en origen. El nou Estatut i, sobretot, el finançament que proposen els partits del govern, són clau en matèria d'immigració.

—El Consell Consultiu ha considerat inconstitucionals o dubtosos alguns d'aquests aspectes. Com ho valora?

—Catalunya no pot renunciar a aquestes competències, perquè són clau per poder fer polítiques reals d'immigració. Perquè això sigui així, si cal, caldrà plantejar canvis constitucionals.

—Quins recursos econòmics destina la Generalitat a la immigració?

—El pla de Ciutadania i Immigració 2005-2008, articulat al voltant de programes, d'eixos d'integració i d'acollida, destina per al 2005 al voltant de 70 milions d'euros. També hi ha 13,5 milions més que es destinen a l'àmbit municipal.

—En altres països europeus la figura del mediador cultural és molt important. La Generalitat aposta també per aquest instrument?

—El mediador és un perfil molt vàlid però que s'ha aplicat de maneres molt diverses, a vegades com un simple traductor. En la Secretaria per a la Immigració treballarem per establir un perfil clar i que es puguin fer fins i tot estudis de postgrau. Cal un perfil molt de-

finet de mediador i unes habilitats professionals mínimes, ja que els mediadors han de fer activitats molt diverses.

—**Alguns experts assenyalen que els casos de violència als instituts, on hi havia relacionats nois d'origen immigrant, són deguts a l'existència de valors i normes de comportament diferents. Com afronta aquesta qüestió la Generalitat?**

—Jo no ho analitzaria estrictament des d'aquest punt de vista, sinó també amb tot allò que té relació amb baralles, problemes de civisme i d'ordre públic, independentment d'on hagi nascut l'infant o la seva família en qüestió. Per això cal fer un treball important als barris i a les escoles. Em nego, no per paternalisme o per "papatisme" institucional, a associar immigració i delinqüència. No hem de creure que tothom és bo, però tampoc no hem de caure en el tòpic fàcil.

—**Què proposa la Generalitat per conjuguar laïcitat i respecte a la diversitat religiosa?**

—En aquest sentit puc dir que el model francès no és el model del Govern de la Generalitat. La solució no és prohibir els vels a les noies a l'escola, però sí un enfocament laic, és a dir, allò que ens uneix a tots no és la religió, que és molt diversa, sinó que ens uneixen uns codis de comportament. Cal respectar l'espiritualitat de les persones, però sense deixar que això interfereixi en l'ordenament habitual.

—**Molta gent veu positiva la immigració perquè, diuen, assegura el sistema de pensions. Això, al seu parer, és realment així?**

—És un punt de vista molt materialista. Les persones immigrades aporten molts beneficis, no solament econòmics. En aquest sentit, aporten més del que reben. Un dels aspectes positius, això sí, és el rejuveniment d'una societat molt envellida com la catalana. Són persones que arriben en edat laboral i que han contribuït a un increment de la Seguretat Social important.

—**Quina previsió fa el Govern sobre el grau d'integració dels immigrants a llarg termini?**

—Cal superar, en primer lloc, els tòpics, per exemple, com el que diu que tots els habitatges de protecció oficial van a parar a mans de persones immi-

Perfil

Anna Simó i Castelló va néixer als Alamús (Segrià) el 1968. És llicenciada en Filologia Catalana i, com a tal, va treballar en el Consorci de Normalització Lingüística del 1990 al 2003. És membre de diverses associacions civils, entre les quals del sindicat CCOO. Milita a ERC des del 1990, partit del qual ha format part de l'executiva nacional. Va ser regidora a l'Ajuntament de l'Hospitalet el 2003. Des del desembre d'aquell any és consellera de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya.

grades, perquè, en realitat, només és el 7%. Cal incrementar els recursos per a tothom per evitar tensions.

—**Tenint en compte el que ha passat amb els models d'integració aplicats a Anglaterra o França, el Govern és optimista?**

—Tan optimista com ho pugui ser el balanç de tants anys de polítiques d'acollida en aquests estats. Les tensions hi continuaran sent, però depèn de la responsabilitat de tots d'afrontar-les convenientment i no com a arma política. Respecte a la immigració, hem de fer un esforç per explicar el que és cert i el que és fals.

Xevi Camprubí